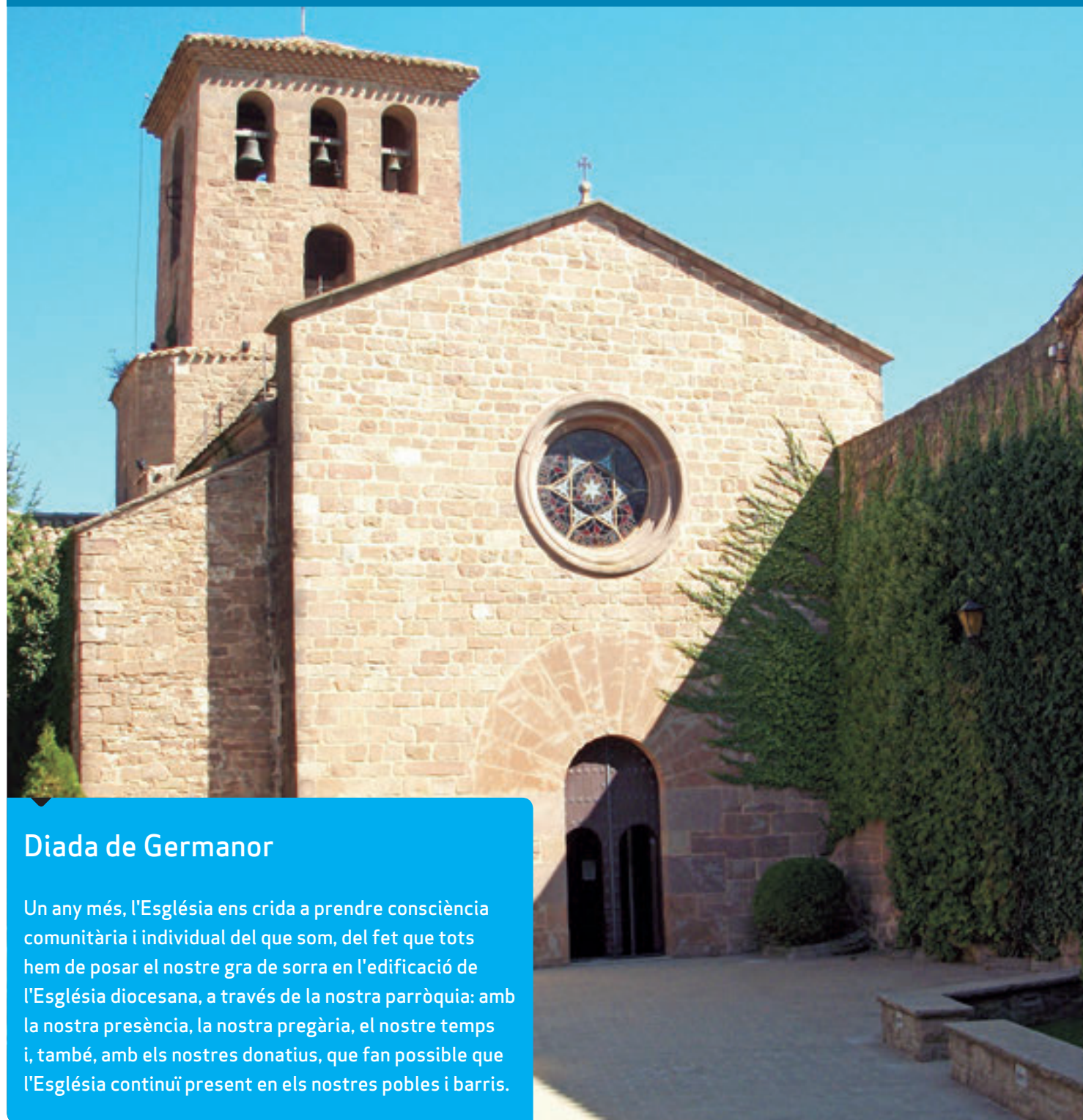

Full diocesà

8 de novembre del 2015

p5 –Pelegrinatge diocesà a Itàlia amb motiu de l'Any de la Misericòrdia

p6 i p7 –Conclusió del Sínode ordinari sobre la família a Roma

Diada de Germanor

Un any més, l'Església ens crida a prendre consciència comunitària i individual del que som, del fet que tots hem de posar el nostre gra de sorra en l'edificació de l'Església diocesana, a través de la nostra parròquia: amb la nostra presència, la nostra pregària, el nostre temps i, també, amb els nostres donatius, que fan possible que l'Església continuï present en els nostres pobles i barris.

«Aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots»

Diumenge XXXII durant l'any / Cicle B

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquell temps el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: «Porta'm, si et plau, una mica d'aigua per beure.» Mentre l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: «Porta'm, també, un tros de pa.» Ella respongué: «Per la vida del Senyor, el teu Déu, et juro que no en tinc gens. Només tinc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquests branquillons i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem i després morirem de fam.»

Elies li respongué: «No tinguis por. Fes-ho tal com dius, però primer fes un panet per a mi i dona-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de la farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que Senyor enviarà la pluja al país.»

Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts dies, tant ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de la farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

(17,10-16)

Salm responsorial

Lloa el Senyor, ànima meva.

(Salm 145)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món.

De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada, com a víctima per abolir el pecat. Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

(9,24-28)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús, [instruint la gent els deia: «No us fieu dels mestres de la Llei. Els agrada de passejar-se amb els seus vestits, i que la gent els saludi a les places, que els facin ocupar els primers seients a les sinagogues i els primers llocs a taula; devoren els béns de les viudes i, al moment de l'oració, per fer-se veure, es posen filactèries ben llargues. Són els qui seran judicats més rigorosament.»] Estant assegut al temple, davant la sala del tresor, Jesús mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobra que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: «Us dic amb tota veritat que aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia.»

(12,38-44)

«Semblament el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se...»

Generositat sense límits

Joan Mir i Tubau, prev.

Avui dia es valora molt la imatge, el fet de tenir «bona imatge». És a dir, es valora l'aspecte extern de les persones. Però Jesús ho veu d'una altra manera: el que compta, el que és important, és la intenció, el cor, la sinceritat amb què fem les coses.

Jesús posa dos exemples que es contraposen. D'una banda, els mestres de la llei (els experts a interpretar les sagrades escriptures) cuiden molt la imatge externa: «Els agrada de passejar-se amb els seus vestits... que els facin ocupar els primers llocs...», però el seu cor és dolent: «devoren els béns de les viudes», i, a l'hora de resar, no són sincers, sinó que s'exhibeixen: «per fer-se veure, es posen filactèries ben llargues».

D'altra banda, a la sala del tresor del temple de Jerusalem passen coses que no agraden a Jesús: «Molts rics hi tiraven molt», i això els donava «bona imatge», però la seva generositat no els sortia del cor. Una viuda pobre hi tirà molt poc; això, vist de fora estant, donava «mala imatge». Però Jesús destaca la diferència fonamental entre aquests rics i la viuda pobre: els uns donen del que els sobra; en canvi, la viuda pobre, «que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia». Un acte de generositat extraordinària i de confiança total en Déu, però que, als ulls de la gent, no dona «bona imatge».

En la lectura primera una altra viuda pobre, que vivia en país pagà, és protagonista: malgrat la seva pobresa, acull la petició d'Elies i el profeta la recompensa amb un miracle. És un acte de generositat, el d'aquesta viuda, que prové d'un cor també molt gran i ple de confiança en Déu.

La imatge

L'ofrena de la vídua (1876). João Zeferino da Costa.

Tendim a l'ostentació, a fer-nos valer el bé que fem encara que no ens costi gaire. Jesús, en canvi, valora més la qualitat que la quantitat. Les seves matemàtiques són diferents. No lloà els qui havien donat molt del que els sobrava, sinó la dona, viuda i pobre, que ho donà tot perquè estimava Déu i se'n fiava. Les aparences enganyen.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

9 dilluns

—La Dedicació de la Basílica del Laterà (s.VI)
—Sant Teodor, màrtir (†304)
Ezequiel 47,1-2-9.12 / Salm 45 /
Joan 2,13-22

10 dimarts

—Dedicació de la catedral de Solsona
—Sant Lleó el Gran, papa (s.V)
—Sant Andreu Avel·lí, (1521-1608)
Saviesa 2,23-3,9 / Salm 33 /
Lluc 17,7-10

11 dimecres

—Sant Martí de Tours, bisbe (†397)
Saviesa 6,1-11 / Salm 81 /
Lluc 17,11-19

12 dijous

—Sant Josafat, bisbe (1580-1623)
—Sant Emilià, prevere (†574)
Saviesa 7,22-8,1 / Salm 118 /
Lluc 17,20-25

13 divendres

—Sant Leandre, bisbe (s.VI)
—Sant Dídac, religiós (1400-1463)
Saviesa 13,1-9 / Salm 18 /
Lluc 17,26-37

14 dissabte

—Sant Eugeni, bisbe (s.I)
Saviesa 18,14-16;19.6-9 /
Salm 104 / Lluc 18,1-8

15 diumenge XXXIII de durant l'any / Cicle B

—St. Albert el Gran, bisbe (1206-1280)
—Sant Leopold, laic (s.XII)
Daniel 12,1-3 / Salm 15 / Hebreus
10,11-14.18 / Marc 13,24-32

200 anys de la mort de Francesc de Veyan: bisbe de Vic 1784- 1815

Anna Guixà – Coordinadora d'Episcopus

Qui era Francesc de Veyan?

Francesc de Veyan i Mola va néixer a Tamarit de Llitera el 25 d'abril de 1734 en el marc d'una família benestant, de profundes creences cristianes.

En 1784, quan tenia cinquanta anys, és nomenat bisbe de Vic. L'episcopat de Veyan coincidí amb un període de dificultats polítiques i socials per al país: la Guerra Gran, la Guerra del Francès i els avalots de la població a causa l'escassetat d'aliments bàsics en els anys 1788-1789.

Francesc de Veyan fou un home de vida austera i caràcter reservat, poc facultat per a parlar i predicar en públic per la feblesa de la seva veu. Preocupat pel bon govern de la diòcesi i la renovació dels costums, escriví 83 cartes pastorals, féu tres cops la visita a les 213 parròquies del bisbat i observà un tracte exigent amb els rectors de cara a garantir una vivència més autèntica de la fe i el bon funcionament de la vida parroquial.

Es mantingué en el servei episcopal de Vic fins que el Senyor el cridà el 30 de desembre de 1815. La seva despulla reposa a la capella de la Mare de Déu del Pilar de la catedral.

Quatre qualificatius per a Veyan

1. Un bisbe il·lustrat

La Biblioteca Episcopal Pública de Vic fou fundada per Francesc de Veyan en 1806. És, d'ençà aquest moment, un actiu fogar cultural per a intel·lectuals i investigadors. Entre altres, Mn. Jacint Verdaguer, Jaume Balmes i sant Antoni Ma-

ria Claret en foren lectors. L'Arxiu conté documentació des del segle IX. Creà el Museu de Ciències Naturals i aconseguí una Universitat a Vic. Convençut que la formació és cabdal per al creixement de la persona i de la societat, creà les institucions adients. Veyan, a més, entaulà un diàleg entre la fe i la raó i encarà reptes que avui continuen essent actuals.

2. Un bisbe atent a la caritat

Veyan realitzà una àmplia obra caritativa, que abastà l'almoina diària, la creació d'una casa d'infants expòsits i la generosa dotació de l'hospital per a pobres malalts. La seva activitat era expressió de la caritat de l'Església de tots els segles. Avui Càritas és, entre altres realitats, continuadora d'aquest servei eclesial.

3. Un bisbe que posa en valor el llegat de la diòcesi

Francesc de Veyan amplià el palau episcopal i el dotà d'un espai representatiu per a l'acolliment de visites i d'esdeveniments significatius: la Sala de Sínodes. Enriquí la sala amb una col·lecció de retrats de tots els bisbes de Vic, que comença amb Cinidi, el primer bisbe documentat de la seu vigatana, l'any 516.

4. Un bisbe generós amb el patrimoni

La catedral de Sant Pere de Vic fou consagrada el 15 de setembre de 1803 pel bisbe Francesc de Veyan. El nou temple neoclàssic es construï a l'espai que ocupava l'antiga catedral romànica, que s'havia quedat petita per a albergar la creixent població de Vic.

Més informació: www.episcopius.info.

Pelegrinatge diocesà a Roma, Assís i ruta del Pare Pius

Amb motiu del Jubileu de la Misericòrdia

El propïnt mes de març, entre els dia 7 i l'11, la diòcesi pelegrinarà a Roma amb motiu del Jubileu de la Misericòrdia i farà una ruta per Assís i per San Giovanni Rotondo, el convent del Pare Pius. Aquest és el programa del viatge:

Dia primer: Roma, recorregut per creuar la Porta Santa. Eucaristia a Sant Pere del Vaticà.

Dia segon: visita a Assís, bressol de sant Francesc. Visita del centre històric d'Assís, Patrimoni de la Humanitat i ciutat natal de sant Francesc, fundador de l'orde religiós dels franciscans en 1208, i de santa Clara, fundadora de les Clarisses. El centre històric d'Assís ofereix un notable nombre de monuments de gran valor artístic i civil que, juntament amb l'aspecte medieval de les seves cases i els seus carrerons, aporten a

aquesta bella ciutat un atractiu únic i especial.

Dia tercer: assistència a l'audiència papal al Vaticà. La participació del nostre bisbat serà mencionada expressament durant l'acte. Visita a Lanciano, petita ciutat medieval on tingué lloc un miracle eucarístic.

Dia quart: en companyia d'un religiós, serà el moment de conèixer el municipi de San Giovanni Rotondo i aprofundir sobre els llocs on va viure sant Pius de Pietrelcina, pare de l'orde dels caputxins i sant italià famós pels fets sobrenaturals que se li atribueixen, com estigmes, curacions, bilocacions, etc.

Dia cinquè: visita a Pietrelcina, poble natal del sant. Visita a l'abadia de Montecassino i retorn a Barcelona via Roma. Us hi podeu apuntar fins al dia 16 de novembre o demanar informació a Ruth Travel, c/ València, 247, tel. 93.467.32.44; c/e info@ruthtravel.es.

Notícies Breus

Novenari a Malla i Múnter

Mes de les ànimes

Programa: dia 10, «Entre el Sínode de la Família i l'Any de la Misericòrdia. Nova normativa canònica», Mn. Joan Casals, vicari general de Solsona; dia 12, «*Laudato si'*. El model de persona i societat», P. Llorenç Puig, provincial jesuïta; dia 17, «A la llum de l'*Evangelii gaudium*, la transformació missionera de l'Església»; dia 19, «Davant el drama dels refugiats: acompanyar, servir i defensar. Una resposta des de l'Evangelí», P. Santi Torres, s.j., director adjunt de Cristianisme i Justícia; dimarts 24, «Si l'esperança en Crist no va més enllà... som els qui fem més llàstima» (1Co 15,19), bisbe Romà Casanova. Totes les xerrades, a 2/4 de 9 del vespre a l'església de Sant Vicenç de Malla.

Pastoral obrera

Redacció

Us convidem a l'acte de presentació de la Pastoral Obrera, el dijous dia 12 de novembre als locals parroquials de Sant Maure, c/ de la Tossa, 12, de Santa Margarida de Montbui, a les 20,15 h. És un acte de presentació, de reflexió i de debat. Hi sou convidades totes les persones membres de grups, entitats, moviments i parròquies que hi vulgueu assistir, amb el prec que ho feu extensiu a totes les persones que cregueu que els pugui interessar.

Conclou a Roma el Sínode de la Família: a l'espera de les paraules del Papa

Redacció

La Relació Final del Sínode dels Bisbes, després de la seva votació el dissabte 24 a la tarda, va ser presentada al papa Francesc, el qual va autoritzar la seva immediata publicació i que va ser presentada a la Sala de Premsa de la Santa Seu.

La Relació Final, a més, ha estat integrada amb les aportacions de l'actual Sínode, la XIV Assemblea General Ordinària, que s'ha celebrat al Vaticà del 4 al 25 d'octubre del present any, sobre el tema «La vocació i la missió de la família en l'Església i en el món contemporani». La consulta a totes les diòcesis va servir per confecció de l'*Instrumentum laboris* que serveix de base a la discussió sinodal

El document, que aborda els problemes de la família en el món d'avui a 360 graus, ha estat votat fil per randa i tots els punts han estat aprovats per àmplia majoria. Fins i tot els números 84, 85 i 86, definits pels mitjans de comunicació com la «comunió als divorciats i tornats a casar» i que eren els més espinosos, han obtingut més dels 2/3 de les aprovacions.

El text ha estat lliurat al sant pare Francesc, que haurà de decidir si fa una exhortació apostòlica o un document magisterial, i la seva paraula com a successor de l'apòstol Pere serà la que definirà com l'Església haurà de procedir.

A continuació indiquem la part principal dels punts 84, 85 i 86, d'un document que en els seus 94 punts conté una gran amplitud de temes.

Els divorciats i tornats a casar civilment

En el punt 84, s'indica que els divorciats i tornats a casar civilment «han de ser més integrats en les comunitats cristianes» però evitant «ocasions d'escàndol». Recorda que «són batejats, germans i germanes, i la seva participació pot expressar-se en diversos serveis a l'Església, i per tant «és necessari destriar quines formes d'exclusió actualment practicades en àmbit litúrgic, pastoral, educatiu i institucional poden ser superades».

El punt 85 cita l'exhortació apostòlica *Familiaris consortio*, escrita en 1981 per sant Joan Pau II, el qual va oferir un criteri generalitzat que queda com la base per a l'avaluació d'aquestes situacions. «Saben els pastors que per amor de la veritat estan obligats a destriar bé cada situació. Existeix de fet diferència entre els qui s'han esforçat per salvar el primer matrimoni i han estat abandonats de manera enterament injusta, dels qui per greu culpa han destruït un matrimoni canònicament vàlid. Hi ha també els qui han contret una segona unió amb vista a l'educació dels fills i estan subjectivament segurs

en la seva consciència que l'anterior matrimoni, irreparablement destruït, no havia estat mai vàlid» (FC, 84).

Per això l'actual relació final indica que «és tasca dels preveres acompanyar les persones afectades en el camí del discerniment d'acord amb els ensenyaments de l'Església i les orientacions del bisbe».

Afegeix també que en aquest procés els divorciats i tornats a casar han de fer un examen de consciència, amb moments de reflexió i de penediment, preguntant-se com s'han comportat envers els propis fills quan el matrimoni va entrar en crisi; si va haver-hi intents de reconciliació; la situació del company abandonat; les conseqüències de la relació amb la resta de la família i la comunitat de fidels; de l'exemple que això significa per als joves que es preparen al matrimoni.

El text indica que a més «no es pot negar que en algunes circumstàncies la imputabilitat i responsabilitat d'una acció pot ser disminuïda o anul·lada a causa de diversos condicionaments». La relació final conclou: «el discer-

niment pastoral, prenent en compte la consciència rectament formada de les persones, ha de fer-se càrrec d'aquestes situacions. Tampoc les conseqüències dels actes realitzats no són necessàriament les mateixes en tots els casos». El punt 86 indica en la seva part principal que «el recorregut d'acompanyament i discerniment orienti aquests fidels a prendre consciència de la seva situació davant de Déu». Parla també dels col·loquis amb el sacerdot, dels obstacles i passos que poden afavorir la participació en la vida de l'Església.

Sobre el «matrimoni» homosexual

Els pares sinodals han estat clars a l'hora de rebutjar qualsevol legislació que equipari, si més no remotament, les unions homosexuals amb el matrimoni.

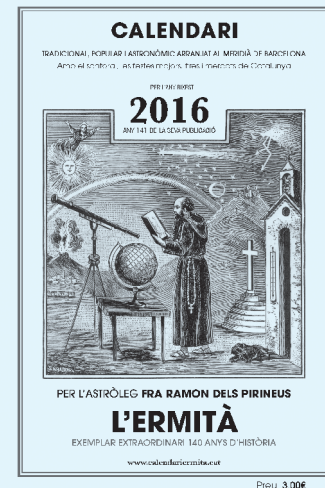
Consideren que «no hi ha cap fonament per a assimilar o establir analogies, ni tan sols remotament, entre les unions homosexuals i el disseny de Déu per al matrimoni i la família». El Sínode creu en tot cas totalment inacceptable que les esglésies locals sofreixin pressió en aquest assumpte.

El llibre

El calendari de l'ermità

140è aniversari

Aquest any es compleixen 140 anys de l'edició anual ininterrompuda del popular *Calendario del ermitaño de los Pirineos*. Per celebrar-ho, Edicions Morera n'ha publicat un número extraordinari, tant en castellà com per primer cop en català —*El calendari de l'ermità*—, actualitzant-ne continguts, seccions i col·laboradors, com ara el P. Valentí Serra de Manresa, que el consolida com un referent indiscutible de la informació del calendari festiu i laboral del món rural i de la cultura tradicional i popular. *El calendari de l'ermità* és considerat avui a Catalunya un dels darrers exponents d'una tradició editorial de calendaris populars que arrencà amb força a la segona meitat del segle XIX. Una trajectòria sòlida que fa que sigui considerat part del patrimoni etnogràfic català.

Preparant-nos per a l'Any de la Misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

El pròxim 8 de desembre, festa de la Immaculada Concepció, s'escaurà el cinquantè aniversari de la clausura del Concili Vaticà II; i, en aquesta mateixa data, el sant pare Francesc inaugurarà per a tota l'Església l'Any Sant de la Misericòrdia, obrint la Porta Santa de la basílica de Sant Pere de Roma. És també voluntat del Papa que el diumenge següent, 13 de desembre, s'obri la Porta Santa en les catedrals de totes les diòcesis, com ell ho farà a la catedral de Roma, la basílica de Sant Joan del Laterà.

Viure l'Any de la Misericòrdia ens demana preparar-nos, ja des d'ara mateix, a rebre els dons que el Senyor vulgui donar-nos. La pregària pels fruits de misericòrdia divina en els nostres cors i en els dels nostres germans no hi pot mancar, amb la certesa que el Senyor els vol vessar abundantment en el cor dels homes.

Als qui anem al davant del Poble de Déu se'ns demana que ens preparem adequadament per a ajudar a viure fructuosament l'Any Sant de la Misericòrdia als qui tenim encomanats. De fet, els preveres i diaques, en la seva formació teològica i pastoral d'aquest curs, tenen el tema de la misericòrdia com a referent. També a nivell diocesà, en els àmbits de comunió, s'han programat les línies bàsiques d'actuació, així com accions pastorals a ni-

vell diocesà. Però és molt convenient que cada parròquia, moviment i associació faci també la seva programació, tant en la formació com en les activitats pastorals. No hi pot mancar el pelegrinatge i el pas per la Porta Santa de la Misericòrdia de la nostra catedral.

El sagrament de la Penitència és una fita ineludible en aquest any sant. Ho ha de ser com a descoberta per a tots, pastors i fidels. Tots hem de viure abundantment i sincerament la conversió envers el Senyor que passa per aquest sagrament de perdó i de pau; però els pastors hem de redescobrir en aquests anys que som ministres de la misericòrdia divina. Ser transparència de Crist en aquest sagrament és font de vida sacerdotal plena. Si hi manqués l'exercici d'aquest ministeri el nostre sacerdoci s'empobriria.

La sortida missionera que ens demana el Senyor té en aquest any sant una concreció clara. Hem de sortir portant l'amor misericordiós del Senyor en el nostre cor i fent-lo palès amb les obres de misericòrdia, tant corporals com espirituals. El camí de sortida porta al germà, per poder trobar-nos amb ell en el diàleg evangelitzador, que fa possible l'anunci de l'amor misericordiós de Déu, l'únic que pot guarir les ferides del nostre cor.

